Շաբաթ 21 Դեկտեմբերի № 51 — 1874 — Շաբաթ 21 Դեկտեմբերի № 51

Հրատարակվում է ամեն շաբաթ օր մի քանի: Տարեկան բաժանորդագրության գինն է 7 ռ: Բաժանորդագրվել կարելի է խմբագրատանը (Ս. Վարդանանցի տանը) և Համ. Ն. Ոսկանեանցի խանութում:

Հրատարակի մի քանի տպագրել տալ ցանկացողը պէտք է 10 մինչև տասների համար վճարէ 1 կոպէկ: Յայտարարութիւնները ընդունվում են հայերէն և օտար լեզուներով:

ԺԱ ՏԱՐԻ

ՄԵՂՈՒ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ

ԺԱ ՏԱՐԻ

ԿՐԱԿԳԻՐ

ԳԱՂԱՓԱԿԱՆ ԱԶԳԱՅԻՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

FRANCE ET PAYS ETRANGERS

S'adresser pour lès annonces et les abonnements a M. M. Bouêt et C-ie (Office de publicité), 23 rue de Chaussée-d'Antin PARIS.

ԱՌԱՋԻԿԱՑ **1875** ԹՈՒԱԿԱՆԻՆ

ՄԵՂՈՒ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ

ԳՈՒՂԱՓԱԿԱՆ, ԱԶԳԱՅԻՆ, ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԼՐԱԳԻՐՔ

կը հրատարակուի շաբաթը մի անգամ

ՆՈՅՆ ՈՒՂՂՈՒԹԵԱՄԲ, ՓՈՓՐԱՄԱՍՏՈՎ և ԳԻՐՔՈՎ

ՏԱՐԵԿԱՆ ԳԻՆՆ Է 7 Ռ.

Թիֆլիսում առորդրվել կարող է.

ԽՄԲԱԳՐԱՏԱՆԸ, (պարոն Մ. Վարդանեանի տանը, հետագրի կայանին կից, Վանքի Թաղում).

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆՆ ԳՐԱՍԵՆԵԱԿՈՒՄ, որ դտանվում է պ. Հ. Ղինֆյանեանցի եւ Ընկ. տպարանում (Գոլովինսկի պրոսպեկտի վերայ, բժշկապետ Մ. Ռօտինեանցի տանը եւ

պ. Համ. Ղինֆյանեանցի ՄԵԱԾՈՑԻ ԹԱՆՈՒՈՒԹԻՒՄ (Գվոզդեվոյի փողոցի վերայ, Գեներալ Արծրունու դալէրեում № 3):

Օտարաբաղաքացիք Ջող բարեհաճին դիմելու ուղղակի խմբագրութեանս հետեւեալ հասցէով՝

Въ редакцію Армянской газеты „ПЧЕЛА АРМЕНІИ“ въ Тифлисѣ.

Դիմակահանդէս

կամ

ՋԻՄ ՈՒԶԻ՝ ՋԻԲՍ ԴԻ.

(Երեւակայական դրոյց):

—

Գնդեցիկ զարդարած և լուսաւորած դահլիճ է: Այդ երեկոյ նշանակուած էր այստեղ դիմակահանդէս: Ուշ ղիշերով արդէն սկսան հաւաքուիլ դիմակաւորուած հիւրերը: Հիւրերի և բերայ վերայ կպցրած էին դիմակներ, որ առհասարակ պատկերացնում էին զանազան տեսակ կենդանիներ:

Այդ դիմակահանդիսին նոյն երեկոյ ներկայ պէտք է գնաներ նոյն քաղաքի ամենաընտիր ներկայացուցիչները: Այդտեղ պէտք է հաւաքուէր էին ամենայն խելքի, բնաւորութեան եւ դաստիարի տէր մարդիկ, ամենայն դասակարգի և կարողութեան անձինք, բայց դիմակի տակ անկարելի էր նկատել նոցա և չափել նոցա անձնաւորութիւնը:

Երաժիշտն ածում էր. դիմակաւորները հաւաքւում էին. կամ մէկ մէկ լցվում էին դահլիճում, կամ մի քանիսը միասին ձեռք ձեռքի տուած մտնում էին այդտեղ: Այդ դիմակաւորների մէջ կարելի էր նկատել մի քանի նախին, որոնք բացի դիմակը, կամ էին արել իւրեանց վերայ առանձին նշաններ, որով պէտք է ճանաչէին միմեանց: Մի և նոյն նպատակի համար այդ անձինքներից մի քանիսն էլ բացի այդ նշանից յատկացրել էին իւրեանց առանձին չարժուածքներ խօսակցութեան մէջ և թէ մանգալու ձեւեր: Այսպէս ղորօրինակ մէկը փորը դուրս գցած և ձեռքերը մէջքին ղրած մտն էր գալիս, միւսը կաղում էր, երրորդը ուսերն էր թափ տալիս, չորրորդը մանգալիս ձեռքերը սաստիկ արագութեամբ այս և այն կողմ էր չարժում, հինգերորդը աքաղաղի պէս էր ձայն հանում և այլ և այլ չարժուածքներ, հնարներ և ձեւորքներ էին յատկացրել իւրեանց այդ դիմակահանդիսի պատասխող միքանի հիւրերը:

Այդ յատկանիշներով ղեկաւորուած անձինք զբաղութեամբ մտնում էին դահլիճը. այս և այն կողմը նայում և նոյն ձեով դիմակաւորած անձանց նկատելիս, իսկոյն մօտ էին գնում, ականջին ինչ որ փսփսում, կամ ձեռք ձեռքի տուած դահլիճում մտն էին գալիս:

Երաժիշտը չարաճճի ածում էր և այդ ահագին նշանները դիմակաւորուած անձինք իրանց մէջ քննում էին: Եթէ մի ոք համարէր այդ նշաններով զարդարուած հիւրերին, կը տեսնէր որ նոցա թիւը 40-ից աւելի չէր: Դիմակահանդէսը կենդանացաւ. ամենայն կողմ կարելի էր նկատել դիմակաւորներին պարտալիս և զուարճանալիս:

—Չէ, էկան, մօդ էլան ամէնքը թէ չէ, մի կողմ տանելով հարցնում էր մէկին մի դիմակաւոր, որի դիմակը պատկերացնում էր փոքրիկ անասին չան կերպարանք և բացի սրա յատկացրել էր իւրեան կաղ և կաղ ման գալու նշան:

—Լէկան ադա ջան, էկան, դուն արխէին կաց, քչփչելով ասաց այն դիմակը, որ պատկերացնում էր երկարվող ալագիլ խըտչինի պատկերը և այս ասելով նա հեռացաւ նորանից և խառնուեցաւ դիմակաւորների մէջ:

—Ջ'լիմ, չիմանամ, թէ իմ խօսքին անկանջ չկը դրի, ասում էր կաղկաղ մանգալով առաջին դիմակաւորը և իր հետ տանում մի քանի դիմակաւորներին:

—Խիստ լաւ, խիստ լաւ, հաքաթ ^կոմ լսինք, քչփչացին ձայները:

—Մինք կոմ կորչինք, կոմ մոռնինք, թէ ինձ ականջ չկը դրի, չարունակ ձառում էր նա և ղեղուելութեամբ դէս ու դէն նայում:

—Ղուրթ, կոմ կորչինք, լսուեցաւ նորանից:

Երաժիշտն ածում էր, հիւրերը զուարճանում. իսկ այդ դիմակաւորներն աւելի և աւելի էին յետ ընկած քունջ ու պռնճան էին որոնում:

—Էլ ինչ ծրթրեցնում, գիմիմ իմ ասածը հասկացաք, իս մէ անգիլում ու անլիլու մարդ իմ. կուլիմ վուր անգլուխ դևի մասկէն էլի նուռ մէկանց դնիմ խանի էրէսին, վուր էսթաւար մասկարադնիր միզ համա էլ սարքէ:

Այս ճառի անկնդիրները դէս ու դէն նայեցին և խոր հառաչանք արձակ հանեցին:

—Վայ, էլ վուց կդնինք, նա լսօմ բհղրեցաւ:

—Վայ, դանա նա թքելու չի դառնայ:

—Սուս, սուս, ինչ ինք չատ բղաւում, դուք անաքանդները, ուրիշ կողմ տանելով, ասաց ճառախօս դիմակաւորը. չատ էլ վուր լսվրի, էրեսը թքոտուի, նրան էլի սաղ կու գայ էդ դևի մասկէն:

—Լաւաս համա իս միզ էտի մօդ արի...դանչեց մէկ դիմակ լէդուս չորևով, թաղն ածելով. իս ինքս գուզէի դևի էրէսիս էդ դևի մասկէն, գանա ինձ չի սազ գայ:

Երաժիշտը դադարից ածել. քունջ ու պռնճաճս որոնող անձինք ցրուեցան, գնացին, հեռու անցկացան:

—Դու ով ես ածող, մինձ ուստաբաչի որա ձեռք առնելով ասաց մի դիմակ, որ պատկերացնում էր ճադարի կերպարանք. բացի սրանից նա չատկացրել էր իւրեան արագ և կենդանի չարժուածքներ. վրնց չիս ամանչում. ղուրթ է իս քու լաւ խնամի իմ ու լաւ բարեկամ, ամա քիղ սօվէտ չիմ տայ, վուր դուն դնիս էդ մասկէն:

—Ինչի, ախաթ ինչի, խնամի բարեկամ, դուչից թառ ածողը:

—Իս էլ իմ ուզում, ամա ով կուտայ.....

...դուս, դուս կի միադ բի քու հին վախտերը, մաթրախն ու չօլտին. քանի չէր մեր խելոք մէջքին իս տուի ու նրանցմէն դուս ծծի անհնաւթ փուղիր.....

Դոցա մօտենում են էլի մի քանի դիմակաւորներ և խօսելով ման գալիս դահլիճում.

—Մէ լաւ փիքր արէք, իմ աղաղաղէք, թէ դրան չիք տայ էդ դևի մասկէն, հիրիմով կու ննդնի էդ փառքի մասկէն մէ ալալ մօտալ դիտուն Հաջինին. ամօթ չէ միզ, վուր էտ թաժար ալալ մօթրէվուլ անտուն ու անտեղ մէկ մարդ մեր գլխին նստի:

Ա՛յ հարցրէք սրան, թէ զուրթ չիմ ասում:

Դիմակաւորները նայեցին այն կողմ, ուր մատնացոյց արաւ ճագար դիմակը: Նոցա մօտենում էր մէկ դիմակ, որ պատկերացնում էր կարմիր որդ, անձրևի ճիճու ասած կենդանի*), որով ձուկն են բռնում:

—Չատաս վիայ, չատ զուրթ է ասում. մեր ճագար աղէն, ասաց կարմիր որդ անձրևի ճիճուն. զուրթ է, հիմիկուանը էն մէկէլի պէս արժանաւոր օքմին չէ. ամա ինչ անինք, իս սրան ուչիրօ լաւ հաչիմ:

—Էտ չատ զուրթ է, ձկներու թիքա, իմ սիրուն մասկա, քու հատի աղա, գուչց չան պատկերաւոր դիմակը, մօտենալով այդ ամբոխին և նրա ձեռքն առնելով, կաղ է կաղ սկսաւ ման գալ նորա հետ դանչիռում:

Մէկ ուրիշ տեղում. դահլիճի ամենահեռաւոր անկիւնների մէկում, այդ նշանագիտաց դիմակաւորները հաւաքած էին և մէկ ցածրալաչ անձն, որի դիմակը պատկերացնում էր անզղիական բուլտոջ չուն, սաստիկ առոգանութեամբ ճառաբանում էր: Այդ դիմակը բռնած ունէր ձեռքին ոսկեզօծ խաղալիք սամովար և ինքը մի մի անդամ պատկերացնում էր սամովարի նո դալը, բերանով քրիլիթալով. Նրա ժամ ականչ էին մէկ դիմակ, որ կուրծքին կախած ունէր չայի եարաղը՝ բաժակներ նալբաքներ ու կոտրած ղըղմներ:

—Ով ինչ դուղէ թող ասէ, նամաղալ կօնէ. մէ ասէք արա թէ ինչի չի ուղի էլի նուռ մէկանց էլի էդ մասկէն դնէ:

—Աի էրնակ չի իլի նուռ մէկանց էլի էդ մասկէն դնէ. էնչափը դուն թամաչայ արա թէ ինչ մասկարադնիր մէդ համա կու սարքէ, կոտրած ղղմները բաժակի մէջ չխկչխկացնելով ձայն հանեց չայի եարաղը բռնող դիմակը:

Ա՛յ մուլափ, մուլափ, մուլափ, սա ինչ կօսէ մէդ:

Երկայնվիզ արագիլ դիմակը մօտենում էր նրանց:

—Ջէ, ախպէր, էդ բանում չկը իս չատ լաղ իմ: Մէ բայ նրան պահ տանք էդ դևի մասկէն ու իր խօսքին զայիմ կանդնի ու մէդ էլի յիդ տայ: Էն օրը չէր վուր ինքը էրեսը դէմ էր արի, չիմ ուղի կօսէ, զարբազանով էլ էլի չկը կանայ վիկալնիլ տայ, թէ վիկալնիմ, կօսէ, էրէսիս թքինք...

—Վ՛այ մէ, իս մնայ, էդ ինչ ասիր, վայ մասկա, մասկա, իմ անդադ մասկա:

—Տղերք սրան մի լսէք, սա էրնիայ է. զուրթ է նա գիր էլ կու գրէ, կօսէ զարբիլ իմ, էլ իս չիմ ուզի, ամա պիտիք իմանայ, մինամ ջլիս դի, զուք էս հասկացէք: Էլ չատ մըք խօսի, հօրէնա լուսանում է, տուն գնալու վախտն էլ մօտենում է. գնացէք մինձ օթախը, սուփրէն հաղիր է, մեր մինձ հաճքարը դեի մօդարած է. մէ իխտիարով, պրօշտ անելով խմինք, դինին կօնձինք, գուչմնի աչքն էլ հանինք, ասայ չուն գիմակն՝ կաղէ կաղ առաջ զալով:

Դիմակաւորները ցրւում են, որ նորից հաւաքուեն մէկ սենեակի մէջ, ուր կային չատ սեղաններ, իսկ զրաղում երկայն սեղան էր զրած և մօտ 70-ի չափ մարդու պատրաստուած, թիւն էր տեսած:

Այդ վաւաւոր սեղանի մօտ դիմակաւորները նստատեցան: Ամենի առաջ զրած էին երկու բաժակներ՝ մէկը սպիտակ, մէւսը սեագոյն: Ցնային փոքրիկ չուն պատկերացնող դիմակը նստեց սեղանի մէկ ծայրին և սկսեց թամադալիւն անել: Չայկիրութի ժամանակ

*) Ծանօթ. գրաչարի. Այդ որդը վրացերէն կոչվում է Ջ ի ա ն ղ է լ ա

ՎԱՂՈՒՑՔԻՆ ՎԱՆԸ

Հրատարակվում է Վանի Հայոց Ազգային Պատգամավորական Մարմնի կողմից

Խմբագրության և Տպարանի հասցեն՝ Վան, Ազգային Մարմնի շենք

Հեռախոս՝ 2-30

Տարեկան բաժանորդագին՝ 25,000 ռուբլի

Կիսամյակի՝ 13,000 ռուբլի

Առանձին համարի գինը՝ 100 ռուբլի

ԱՐՁԱԿԱՊԱՏՈՒԹԻՒՆ

Ի ՊԱՏԻՒ ՎԱՐԴԱՊԵՏ ՍԱՐԳԻՍ ՏԵՐ-ՊԵՏՐՈՍԵԱՆԻ

Ի ՀԱՅՐԱՊԱՏԻՒ ՍՈՒՐԲ ԷՋՄԻԱԾՆԻ

Ի ՀԱՅՐԱՊԱՏԻՒ ՍՈՒՐԲ ԽԱՉԻ ՎԱՆՔԻ

Ի ՀԱՅՐԱՊԱՏԻՒ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԻ ՎԱՆՔԻ

Ի ՀԱՅՐԱՊԱՏԻՒ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԻ ՄՈՒՇԻ

Ի ՀԱՅՐԱՊԱՏԻՒ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԻ ԱՐՁԱԿԱՎԱՆՔԻ

Ի ՀԱՅՐԱՊԱՏԻՒ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԻ ՍԱՍՈՒՆԻ

Ի ՀԱՅՐԱՊԱՏԻՒ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԻ ՏԱՐՈՆԻ

Ի ՀԱՅՐԱՊԱՏԻՒ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԻ ԱՐՃԵՇԻ

Ի ՀԱՅՐԱՊԱՏԻՒ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԻ ՀԱՅՈՑ ՁՈՐԻ

Ի ՀԱՅՐԱՊԱՏԻՒ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԻ ԱԼԱՇԿԵՐՏԻ

Ի ՀԱՅՐԱՊԱՏԻՒ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԻ ՊԱՅԱԶԵՏԻ

Ի ՀԱՅՐԱՊԱՏԻՒ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԻ ԲԱՅԱԶԵՏԻ

Ի ՀԱՅՐԱՊԱՏԻՒ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԻ ԴԻԱԴԻՆԻ

Ի ՀԱՅՐԱՊԱՏԻՒ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԻ ՄԱԼԱԶԳԻՐԴԻ

Ի ՀԱՅՐԱՊԱՏԻՒ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԻ ԽՆՈՒՍԻ

Ի ՀԱՅՐԱՊԱՏԻՒ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԻ ԿԱՐՆՈՅ

Ի ՀԱՅՐԱՊԱՏԻՒ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԻ ԿԱՂԶՎԱՆԻ

Ի ՀԱՅՐԱՊԱՏԻՒ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԻ ԿԱՐԱՊԵՏԻ

Ի ՀԱՅՐԱՊԱՏԻՒ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԻ ՍԱՐԻԿԱՄԻՇ

ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

(Ткъа. Вѣс-ту)

ՊԻ ՈՄԱԼԻՆՑՈՒՆ ՀԱՐԿ

— Ուրիշ տեղերի մասին չեմ խոսում, որովհետև այդ ինձ համար շատ ծանր է: Ես ինքս ապրում եմ Ալաշկերտի հովտում, որտեղ ամեն տարի ավերիչ հեղեղներ են լինում: Ամեն տարի մեր հողերի մի մասը ավերվում է, տանում է ջուրը: Ես ինքս ունեցել եմ 30 ձիեր, որոնք մեզ համար շատ մեծ օգնություն էին հանդիսանում: Ես ունեցել եմ 150 ոչխար, որոնք ինձ համար մեծ հարստություն էին ներկայացնում: Ես ունեցել եմ 3200 ոչխար, որոնց համար ես ամեն տարի վճարում էի 400 ռուբլի հարկ: Ես ունեցել եմ 2,786 ռուբլի դրամ: Ես ունեցել եմ 6,836 ռուբլի ապրանքներ, որոնք ես ուղարկում էի Ռուսաստան: Ես ունեցել եմ 9,622 ռուբլի արծաթ 1873 թվի դրությամբ: Ես ունեցել եմ 1873 թվի հոկտեմբերի 1-ին 6,836 ռուբլի ապրանքներ: Ես ունեցել եմ 1873 թվի հոկտեմբերի 1-ին 9,622 ռուբլի արծաթ: Ես ունեցել եմ 1873 թվի հոկտեմբերի 1-ին 2,786 ռուբլի դրամ: Ես ունեցել եմ 3200 ոչխար, որոնց համար ես ամեն տարի վճարում էի 400 ռուբլի հարկ: Ես ունեցել եմ 150 ոչխար, որոնք ինձ համար մեծ հարստություն էին ներկայացնում: Ես ունեցել եմ 30 ձիեր, որոնք ինձ համար մեծ օգնություն էին: Ես ունեցել եմ 12,000 ռուբլի: Այդ ամենը ես կորցրի 1873 թվի ապրիլի 14-ին, երբ ահռելի հեղեղը ավերեց իմ հողերը, տարավ իմ ոչխարները, ձիերը, ապրանքները, դրամը և արծաթը: Ես մնացի մի մուրացիկ, որը ստիպված է ամեն օր մուրալ իր հացը: Ես մնացի մի մուրացիկ, որը ստիպված է ամեն օր մուրալ իր հացը, որովհետև ես չունեմ ոչ մի միջոց, որով կարողանամ ապրել: Ես մնացի մի մուրացիկ, որը ստիպված է ամեն օր մուրալ իր հացը, որովհետև ես չունեմ ոչ մի միջոց, որով կարողանամ ապրել: Ես մնացի մի մուրացիկ, որը ստիպված է ամեն օր մուրալ իր հացը, որովհետև ես չունեմ ոչ մի միջոց, որով կարողանամ ապրել:

— Ես ունեցել եմ 12,000 ռուբլի: Այդ 12,000 ռուբլին ես ստացել եմ հետևյալ կերպով: Ես ունեցել եմ 400 ոչխար, որոնք ինձ համար տարեկան 400 ռուբլի եկամուտ էին տալիս: Ես ունեցել եմ 30 ձիեր, որոնք ինձ համար տարեկան 1200 ռուբլի եկամուտ էին տալիս: Ես ունեցել եմ 150 ոչխար, որոնք ինձ համար տարեկան 600 ռուբլի եկամուտ էին տալիս: Ես ունեցել եմ 3200 ոչխար, որոնց համար ես ամեն տարի վճարում էի 400 ռուբլի հարկ: Ես ունեցել եմ 2,786 ռուբլի դրամ: Ես ունեցել եմ 6,836 ռուբլի ապրանքներ, որոնք ես ուղարկում էի Ռուսաստան: Ես ունեցել եմ 9,622 ռուբլի արծաթ 1873 թվի դրությամբ: Ես ունեցել եմ 1873 թվի հոկտեմբերի 1-ին 6,836 ռուբլի ապրանքներ: Ես ունեցել եմ 1873 թվի հոկտեմբերի 1-ին 9,622 ռուբլի արծաթ: Ես ունեցել եմ 1873 թվի հոկտեմբերի 1-ին 2,786 ռուբլի դրամ: Ես ունեցել եմ 3200 ոչխար, որոնց համար ես ամեն տարի վճարում էի 400 ռուբլի հարկ: Ես ունեցել եմ 150 ոչխար, որոնք ինձ համար մեծ հարստություն էին ներկայացնում: Ես ունեցել եմ 30 ձիեր, որոնք ինձ համար մեծ օգնություն էին:

Цѣнность всѣхъ вѣщественныхъ имѣній Россіи, по послѣднимъ свѣдѣніямъ, опредѣляется въ 92,782, считая въ томъ числѣ 35,234 земель, принадлежащихъ частнымъ владѣльцамъ. Изъ этой суммы, 57,457 приходится на земли, а 35,325 на строенія. Цѣнность земель, принадлежащихъ частнымъ владѣльцамъ, опредѣляется въ 14,053:

Фонъ-вицинъ-адмиралъ Ф. Ф. Врангель, умершій 14-го-іюня 1868 г., оставилъ по себѣ память, какъ одинъ изъ самыхъ просвѣщенныхъ и гуманныхъ людей своего времени. Онъ былъ основателемъ Императорскаго Русскаго Географическаго Общества, и до самой своей смерти былъ его президентомъ. Онъ былъ также основателемъ Николаевской Академіи Генеральнаго Штаба, и Императорскаго Общества Исторіи и Древностей Россійскихъ. Онъ былъ членомъ Государственнаго Совѣта, и Комитета Министровъ. Онъ былъ членомъ Комитета по устройству Императорскаго Человѣколюбиваго Общества, и Комитета по устройству Императорскаго Русскаго Музея. Онъ былъ членомъ Комитета по устройству Императорскаго Эрмитажа, и Комитета по устройству Императорскаго Историческаго Музея. Онъ былъ членомъ Комитета по устройству Императорскаго Этнографическаго Музея. Онъ былъ членомъ Комитета по устройству Императорскаго Археологическаго Музея. Онъ былъ членомъ Комитета по устройству Императорскаго Нумизматическаго Музея. Онъ былъ членомъ Комитета по устройству Императорскаго Минералогическаго Музея. Онъ былъ членомъ Комитета по устройству Императорскаго Ботаническаго Музея. Онъ былъ членомъ Комитета по устройству Императорскаго Зоологическаго Музея. Онъ былъ членомъ Комитета по устройству Императорскаго Палеонтологическаго Музея. Онъ былъ членомъ Комитета по устройству Императорскаго Геологическаго Музея. Онъ былъ членомъ Комитета по устройству Императорскаго Географ